

Arrest

nr. 41 533 van 13 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 5 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 februari 2009 het Rijk binnen en diende op 10 februari 2009 een asielaanvraag in. Op 19 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bengalese nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Shariatpur. In 2007 zou u een relatie begonnen zijn met uw buurmeisje Sabrina Mahazadi. Jullie zouden jullie afspraken geheim hebben gehouden voor haar familie. Hoewel zij wou huwen, zou u de boot hebben afgehouden. U zou immers nog steeds afhankelijk geweest zijn van uw ouders. Nadat jullie éénmaal intiem waren bleek uw vriendin in januari/februari 2008 zwanger. Zij zou u onder druk hebben gezet om te huwen, maar u moest hierover nadenken. U zou nog éénmaal met haar hebben afgesproken in juni 2008. Zij dreigde met zelfmoord als u niet wou huwen, maar u zou nog een maand bedenktijd gevraagd

hebben. Enkele dagen later zou u vernomen hebben dat ze zelfmoord gepleegd had. Uw moeder zou u naar uw geboortedorp gestuurd hebben. Later zou de politie binnengevallen zijn op zoek naar u. Tevens zouden de lokale notabelen en de lokale mollahs uw familie het leven onmogelijk hebben gemaakt. De vader van uw vriendin was immers een gewaardeerd lid van de partij "Awami League". U zou een drietal maanden in uw geboortedorp verbleven hebben, maar de politie zou u overal gezocht hebben. U zou daarop naar Chittagong gegaan zijn. U zou contact hebben gehad met uw advocaat, maar hij zou u niet hebben kunnen helpen. U zou dan besloten hebben om het land te ontvluchten. Op 25 december 2008 zou u naar India vertrokken zijn. Vanuit Mumbai zou u een schip naar België genomen hebben. Op 10 februari 2009 diende u hier een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een bundel juridische documenten (First Information Report (FIR), Ezahar, charge sheet, autopsieverslag en order sheet), uw geboorteakte, een brief van uw advocaat en de omslagen waarin deze documenten verstuurd werden.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen. U verklaarde aangeklaagd te zijn in Bangladesh maar uw kennis van deze aanklacht en uw getoonde interesse in deze zaak waren dusdanig beperkt dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. Van iemand die aangeklaagd wordt, mag immers een uitgebreide interesse voor de aanklacht en een zekere inhoudelijke kennis verwacht worden. Zo verklaarde u de door u voorgelegde juridische documenten maar oppervlakkig gelezen te hebben (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook beweerde u dat u deze juridische documenten pas voor het eerst zag na uw aankomst in België. U zou deze documenten nooit onder ogen hebben gekregen toen u nog in Bangladesh verbleef, en dit hoewel de aanklacht al sinds juni 2008 zou bestaan en u anderhalve maand later reeds een advocaat had (gehoorverslag CGVS p. 7). U had er dan ook geen idee van welke juridische documenten u nu juist voorlegde (gehoorverslag CGVS p. 8). Dit gebrek aan kennis en zelfs aan interesse in deze zaak breekt dan ook de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af.

Voorts werden u verschillende inhoudelijke vragen over de juridische documenten gesteld, maar u diende vaak het antwoord schuldig te blijven. Zo bestaat er vooreerst grote onduidelijkheid over de exacte inhoud van de aanklacht tegen u. U verklaarde in eerste instantie aangeklaagd te zijn wegens moord op een vrouw en haar ongeboren kind (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Hierna beweerde u uitdrukkelijk dat u terwijl u nog in Bangladesh was ervan uitging dat u aangeklaagd was voor verkrachting van een vrouw en kind, pas nadat u de documenten in België te zien kreeg wist u dat het om een moordaanklacht ging (gehoorverslag CGVS p. 7). Er mee geconfronteerd dat het wel bevreesdend is dat u ondanks uw contacten met uw advocaat in Bangladesh niet eens wist wegens welke verdenking u in Bangladesh ontvlucht was, verklaarde u plots - en dit in schril contrast met uw eerdere beweringen - dat u toch al in Bangladesh wist dat het om moord ging (gehoorverslag CGVS p. 8). Toen er u op gewezen werd dat u eerder andere verklaringen aflegde, ontkende u dit enkel, zonder een afdoende verklaring te geven. Uiteindelijk gaf u aan dat u uw documenten diende in te kijken om te weten wat nu de exacte inhoud van de beschuldiging tegen u was (gehoorverslag CGVS p. 8). Het is onaanvaardbaar dat u niet eens weet waar u precies van beschuldigd wordt. Dat u geen kennis heeft van het Bengalese recht vormt gezien uw beweerde contact met een advocaat, geen verschonende grond. Daar u uw land diende te verlaten uit vrees voor de gevolgen van deze aanklacht zou minstens van u verwacht mogen worden dat u weet waarvan u aangeklaagd wordt, temeer daar uw advocaat in zijn brief aan u uitleg geeft over de aanklacht tegen u. U had er ook geen idee van volgens welke wetsartikels u nu juist aangeklaagd werd (gehoorverslag CGVS p. 7). Voorts wist u niet zeker welke rechtbank verantwoordelijk was voor uw dossier, noch wist u welke rechter uw zaak behandelde of wanneer uw zaak werd doorgestuurd naar de rechtbank (gehoorverslag CGVS p. 7). Verder had u geen weet van de huidige stand van zaken in deze zaak. Ook wist u niet wat uw advocaat juist voor u gedaan heeft: u wist enkel dat uw advocaat u niet kon helpen, maar blijkbaar was het niet in u opgekomen hem te vragen waarom hij u niet zou kunnen helpen (gehoorverslag CGVS p. 9). U wist dan ook niet of er al hoorzittingen geweest waren in uw zaak (gehoorverslag CGVS p. 9). Ten slotte verklaarde u dat er een arrestatiebevel uitgevaardigd werd, maar u heeft er geen weet van wanneer dit exact gebeurde (gehoorverslag CGVS p. 10). Uw totale gebrek aan enige interesse in of kennis van deze juridische zaak breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees volledig af. Het louter

voorleggen van juridische documenten op zich is niet voldoende om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze documenten moeten ook ondersteund worden door coherente, logische verklaringen, wat bij u zeker ontbreekt. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw juridische problemen, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor vervolging door de lokale mollahs en notabelen. Deze vrees vloeit immers voort uit uw juridisch probleem dat reeds ongeloofwaardig is. Ten slotte kan er ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde vluchtroute. U beweerde met een containerschip naar Europa gekomen te zijn, maar u kon niet zeggen wat de vracht op dit schip was, noch wat de naam van het schip was of onder welke vlag het voer (gehoorverslag CGVS p. 10). U legde ook geen enkel begin van bewijs van uw reis voor. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met uw ingeroepen vrees, mag er dan ook vanuit gegaan worden dat u Bangladesh op een andere manier en mogelijk op een ander moment verlaten heeft. U maakte derhalve niet aannemelijk nood te hebben aan internationale bescherming volgens de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin kunnen doen ombuigen. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen mag er getwijfeld worden aan de herkomst en authenticiteit van de juridische documenten en van de brief van uw advocaat die uw ongeloofwaardig relaas zou moeten ondersteunen. Uw gebrekkige interesse blijkt ook weer uit uw verklaring dat u zich de inhoud van uw advocaat zijn brief niet exact herinnerde (gehoorverslag CGVS p. 3). Uw geboorteakte voegt niets wezenlijks toe aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste en tweede middel op de schending van de materiële en formele motiveringsplicht, het proportionaliteitsbeginsel en artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoeker onderwerpt aldus de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2.2. Onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het summier vermelden van de schending van het proportionaliteitsbeginsel is niet dienstig aangevoerd nu niet concreet wordt uiteengezet waar en hoe de bestreden beslissing de aangevoerde rechtsnorm schendt.

2.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker beweert nooit in het bezit te zijn geweest van een identiteitskaart, maar legt een geboorteakte voor. De Raad merkt op dat verzoeker aanvankelijk beweerde in 1983 te zijn geboren, terwijl hij volgens de geboorteakte op 21 september 1982 werd geboren. Verzoeker verklaarde deze tegenstrijdigheid tijdens het verhoor door te stellen dat hij zijn geboortedatum "niet zeker" wist (zie gehoorverslag CGVS, p.2) wat niet aannemelijk is

voor iemand die middelbaar onderwijs heeft gevolgd. De nieuwe geboorteakte kan aldus niet als begin van bewijs van identiteit worden aangenomen nu verzoeker geen authentiek identiteitsdocument met foto neerlegt en deze akte verzoekers verklaarde identiteit niet ondersteunt en overigens onvolledig is ingevuld (zie datum in letters). Verzoekers geloofwaardigheid wordt fundamenteel aangetast door zijn nalatigheid zich naar behoren te legitimeren en door het neerleggen van een gebrekkig stuk.

2.4. Ook verzoekers bewering illegaal te hebben gereisd per schip is ongeloofwaardig. Verzoeker is onbekend met de vlag, de lading en de naam van het schip en tracht deze onwetendheid te verklaren omdat *"hij in volledige clandestiniteit heeft moeten reizen"*. Dit is echter niet te verzoenen met verzoekers verklaringen dat hij *"overal op schip"* mocht komen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en zijn onmogelijkheid reisdocumenten neer te leggen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt gerechtelijk vervolgd te zijn en legt verschillende originele stukken neer in dit verband waarmee hij onbekend blijkt en waarop de bestreden beslissing stelt *"Dit gebrek aan kennis en zelfs aan interesse in deze zaak breekt dan ook de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af"*. Gezien het gerechtelijk onderzoek de oorzaak is van verzoekers vlucht uit Bangladesh, is het redelijk te verwachten dat hij vertrouwd is met de inhoud van de stukken. Verzoeker is immers verantwoordelijk voor de neergelegde documenten en dient zich te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Verzoeker verklaart zijn onwetendheid door in het verzoekschrift te stellen dat hij *"geen jurist"* is, wat niet ernstig is in het licht van zijn doorgedreven onwetendheid. Immers, daargelaten dat hij het wetsartikel niet kent op basis waarvan hij wordt veroordeeld, moet verzoeker minstens weten of hij aangeklaagd werd voor moord op een vrouw en haar ongebooren kind of voor verkrachting van een zwangere vrouw (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Daarbij stelt de Raad een bijkomende ongerijmdheid vast nu verzoeker verklaarde dat zijn vriendin op 25 juni 2008 zelfmoord pleegde (zie gehoorverslag CGVS, p.6) terwijl uit de neergelegde aanklacht blijkt dat de vader van verzoekers vriendin al op 24 juni 2008 klacht neerlegde tegen verzoeker en hem verantwoordelijk achtte van zijn dochters zelfmoord. Deze vaststelling haalt de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag verder onderuit. Er kan dan ook bezwaarlijk volgehouden worden dat *"de zogenaamde tegenstrijdigheden veeleer misverstanden betreffen en dat hij duidelijk wel samenhangend en correct geantwoord heeft op de gevraagde informatie door het CGVS"*.

3.2. Het verzoekschrift stelt dienaangaande *"Wat de inhoud van de aanklacht betreft, wenst verzoeker te benadrukken dat hij van oordeel is dat bepaalde verklaringen door de tolk niet correct overgebracht werden aan het CGVS"*. Wat de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele bemerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Daarenboven was verzoekers advocaat aanwezig toen hem naar de inhoud van de gerechtelijke stukken werd gevraagd. Aldus kon hij eventuele problemen aan zijn advocaat signaleren, wat hij heeft nagelaten te doen. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

3.3. Om aan neergelegde stukken enige bewijswaarde te kunnen toekennen dienen deze te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Verzoekers bewering *"Nergens uit het administratief dossier blijkt dat de neergelegde stukken geen authentieke stukken zouden zijn"* en *"Het bestaan van dergelijke juridische stukken weegt zwaarder door dan de, althans volgens het CGVS, beperkte antwoorden die verzoeker zou gegeven hebben op de inhoudelijke vragen over de juridische documenten"*, met verwijzing naar een ongepubliceerd arrest van de Raad van State van 7 augustus 2007, kan niet worden gevolgd nu verzoeker zijn identiteit niet aantoont en aldus niet aannemelijk maakt dat de neergelegde stukken over zijn persoon handelen.

3.4. Waar de bestreden beslissing stelt geen geloof te hechten aan verzoekers gerechtelijke vervolging meent verzoeker dat dit *“in één pennetrek”* gebeurde en *“Gelet op de argumenten zoals hierboven werden uiteengezet, kan niet zomaar volstaan worden met de beweringen van verzoeker af te wijzen door te stellen dat zijn juridische problemen ongeloofwaardig zouden zijn”*. Verzoeker gaat er aan voorbij dat zijn ingeroepen vrees voor de lokale mollahs en notabelen een gevolg is van de klacht aangaande de dood van zijn vriendin. Nu die aanklacht ongeloofwaardig werd bevonden zijn ook de gevolgen ervan ongeloofwaardig. Overigens verzoekers blote bewering dat de vader van zijn vriendin invloedrijk is wordt niet aangetoond terwijl het kenmerkend is voor een dergelijke persoon dat zijn invloed algemeen bekend is en aldus kan worden bewezen. Verzoeker kan evenmin de invloed van de vader van zijn vriendin toelichten (*“Kan ik niet uitleggen, je kan dat zien wanneer iemand respect krijgt in de samenleving”* (zie gehoorverslag CGVS, p.4)). Deze verklaring kan allerminst volstaan om de invloed van de vader op de lokale mollahs en notabelen aan te tonen. Ten slotte kan aan de brief van de advocaat geen geloof worden gehecht. Immers wordt niet toegelicht waarom een advocaat zijn cliënt zou aanraden te vluchten indien hij onschuldig is en niet vaststaat dat hij een oneerlijk proces zou krijgen.

3.5. Ten overvloede wijst de Raad erop dat indien verzoeker werkelijk vervolgd zou worden door de Bengalese autoriteiten -quod non-, dan nog maakt hij niet aannemelijk dat hij geen eerlijk proces zou krijgen omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie en aldus nood zou hebben aan internationale bescherming.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK